

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij Francisci Lamberti Auenionensis

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

Pars Secvnda. Secundo, iurat se impleturum, quæ aduersum Israel
prædixerat, plenius ipsa mala desbribens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

FRANC. LAMB. IN AMOS

illi uero ad id solo carnis adfectu trahebatur. Proinde ait de ipsis spiritus sanctus. Sicut Dauid putauerunt se habere uasa cantici, estimantes quod eo spiritu pulsarent, quo Dauid ipse. **Qu** di. Nihil minus fecerunt.

Quarta causa est, quod super Ioseph, id est, regni Israël contritione, id est, flagellis & malis nihil patiebantur. **Q**uanti libet enim, alij malis premerentur, hi delictijs adfluebant. Ergo flendum est cum flentibus, & uerus fidelis mala proximorum quasi propria sentit. Sic Paulus cum infirmis infirmabatur, & cum offensis urebatur. **Corin. ii.** Et Israël durities, cordi eius gladius continnuus erat. **Roma. 9.**

Ob praescripta de ipsis Israël Principibus ait, quod essent migraturi primi inter eos qui in captiuitatem duccendi erant, qua ratione eorum factio deleteretur. **Q**uae factio: fragmenta, cogitatus, & opera illorum, diuinis elos quijs oppositissima. Ergo nostrae inuentiones, & studia absq; uerbo Dei, factiones quaedam sunt, & sic à sancto spiritu adpellantur.

PARS SECVNDA.

Iurauit Dominus deus in anima sua, dicit dominus Deus exercituum.

Ipsa eorum mala, quae praedixerat, tum omnino uentura adseruit, dicens: iurauit Dominus etc. **J**esus est, decernit immutab. **luc.**

immutabiliter. Iuramentum nanque Dei, decretum eius inuariabile significat. Hinc dicitur Psalmo 109. Iurauit Dominus, hoc est, definiuit, proposuit, decreuit, & non poenitebit eum, hoc est, non immutabitur, nec retractabit decretum suum.

Porro, quod adiecit: Iurauit in anima sua, idem est, quod Gen. 22. habetur: Per memetipsum iuravi, dicit Dominus. Vnde & Septuaginta habent hic: Iurauit per semetipsum. Anima quippe Dei non est aliquid in eo, sed est ipsemet Deus, quod in eo nulla omnino diuisio sit. Idcirco in se nihil aliud à se ipso habet. Anima mea, est aliquid in me, et diuisus sum, in animam, carnem, ossa &c. sed non sic Deus est. Nimirum nihil diuersum, nihil uariū, sed omnia idem prorsus in eo sunt. Sic proinde hic locus capitur: Iurauit Dominus in anima sua, hoc est, in semetipso, uel per semetipsum, iuxta Septuaginta, definiuit. Per semetipsum aliquid iurat, dum per id quod est, nempe, bonus, iustus, & undequaque summus, illud facere proponit. Hoc autem iuramentum, eternū est, quod nihil nisi immutabiliter proponat Deus. Sed quid iurauit Dominus?

Detestor ego superbiam Iacob, & domos eius odi, & tradam ciuitatem cum habitatoribus suis. Quod si reliqui fuerint decem in domo una, morientur. Et tollet eum propinquus suus, & comburet eum, ut efferat ossa de domo. Et dicet ei qui in penetralibus dormis est: Nunquid adhuc est penes te? Et res

⁊ spondebit

FRANC. LAMB. IN AMOS
spondebit: **Finis est.** Et dicet ei: **Tace,**
& non recorderis nominis
Domini.

Nedum Iacob, sed & omnium prorsus nationum superbiam & impietatem abominatur. Quid ergo est, quod dicit specialiter, se Iacob, non dubium quin Israelis, superbiam detestari? Certe quod in his, qui pro sanctis ac Dei populo habentur, superbia, & omne crimen, maxime abominabilia sint. Nam propter eiusmodi pseudofideles, nomen Dei potissime blasphematur in populis.

Ait ergo: Hoc est quod iuravi, & immutabiliter de finivi, nempe quod detestor superbiam, & meae voluntatis contemptum, quem uideo in Iacob: & domos, id est, familias eius, odi: & ideo tradam ciuitatem, hoc est, ciuitates, singulare pro plurali, cum habitatoribus suis. Tradam autem eos in tam grauiam mala, ut paucissimi seruentur. Quod si reliqui fuerint decem in domo una, se abscondentes, & fugientes mala, nihil proficient. Morientur enim ex eis Et sic mortuorum propinqui adcedent, & ab incendio rapiant corpora eorum, ut saltem uel ossa, caribus igne abumptis, e domo ferant in sepulturam. Quasi di. Obtribulationem dierum illorum, uix inuenientur mortuorum corpora ad sepeliendum, nisi combusta.

Observandum, quod in Nebræo habetur: De combustionis sua, & non sic: Et comburet eum, ut sit sensus: Tolle eum propinquus suus, de combustionis sua. I. à loco in quo fuerat combustus, ut saltem ossa deferat in sepulturam.

Etdi=

COMMENTAR. CAPVT VI. 58

Et dicit propinquus ei qui in domus penetrabilis est, uel iuxta Septuaginta, his qui domui presunt: Nunquid adhuc est penes te querens, an in ea domo supersit qui spiam de propinquis meis uiuens, ac corpus defuncti, cuius ossa deferre ualeat in sepulturam. Et respondebit ipse qui domi est: Finis est, hoc est, nullus superest uiuus aut mortuus, e propinquis tuis. Moxq; odiēs iudiciū Dei Optimi Maximi, dicit ei, scilicet proximo inquirenti: Tace & c. Sensus est: Ecce quā crudelis est in uos Deus. Vbi est magnum nomen eius, quo pijsimus simul & omnipotens predicatur? Estis populus eius, & nihilominus in tam ingenti calamitate uos posuit, ut nulla ferē grauior esse possit. Proinde obmutescite et sile, ut nō profitearis nomē eius, hoc est, cum esse talem, quemadmodū predicatur. Neq; etiam recorderis nominis eius, corde idem sentiendo.

Aliter quoq; hic locus enarratur, & ut puto syncerius, ut ita, sicut quidam ex Hebræo uertit, dicamus: Tace. Et non recordandum nominis Domini? Tace, de proximis tuis inquirens, sed id magis cogita, an non sit recordandum nominis Domini. Ac si diceret: Ideo in tot mala decidimus, quōd nominis eius obliuī fuimus, & post idololatriam, ac reliquas gentium abominationes properauimus. Ideo non est obliuiscendum, sed omni ratione memorandum nominis eius. Et huic expositioni conueniunt quę sequuntur. Quia ecce Dominus mandabit, & percutiet domum maiorem ruinis, & domum minorem scissionibus.

N 2 Verbum

FRANC. LAMB. IN AMOS

Verbum est p̄phetæ ex p̄scriptis concludentis, & perinde atque dicentis: Vere est recordandum nominis Domini. Nam quia populus Iacob non est recordatus eiusdem nominis, Dominus ipse mandabit, id est, excitabit, Assyrios & Chaldaeos, & per eos percutiet domum eius maiorem, hoc est, regnum decem tribuum, & domum minorem, scilicet regnum duarum tribuum, scissionibus. Grauior est ruina quam scissio: ideo ruinis regni Israël, euerisionem, et q̄ iuxta carnem, nunquã e set restaurandam designauit: scissionibus autem, captiuitatem duarum tribuum intellexit, à qua tandem sub Cyro liberati fuerunt. 2 Paral. ultimo. & 1. Ezræ. 1. De percussione domus maioris, habes. 4. Reg. 17. De percussione uero domus minoris, habes. 4. Reg. ultimo. & 2. Paral. ultimo. & Hier. ultimo.

P A R S T E R T I A.

Nunquid currere queunt in petris equi, aut arari potest in bubalis? Quoniam conuersis stis in amaritudinem iudicium, & fructum in stitiæ in absynthium. Qui lætamini in nihili. Qui dicitis: Nunquid non in fortitudine nostra adsumpsimus nobis cornua? Ecce ego suscitabo super uos domus Israel, dicit Dominus Deus exercituum, gentem, et conteret uos, ab introitu Emath, usque ad torrentem deserti.

Equi